

2.8.58, שבת

לפי הצעה רוזן מתקיימת היום פגישה עם גולדמן, הררי ורוזן. מצדנו  
ישתתפו עוד גיורא ואבן ושזר. שאלתי את היוזם מהי הכליה הישיבה. אמר  
כירור חקו המדיני, לחומי חשבתי שכונתו הייתה לברר היחסים בין הממשלה  
ובין ההנהלה הציונית.

פתח גולדמן? העמדות מלאה רכילות. הוא לא מתנגד להשגה נשק. אבל  
עלינו לדעת כי במרוץ זה נמנע חסיד. בטאלות המדיניות הוסכם שמוחר לו  
להביע דעה, אם כי הוא נגד פעולה פוליטית עצמאית. אם יאטרו עליו הבעת  
דעה - יחמסר. ככל אומן בקונגרס הבא יחמסר, כי הרפורמות שרצה להכניס  
בהסמ' הציונית לא ניתן לו לבצע, אם כי הקונגרס החליט עליהן, וגם ב.ג.  
אשם בכך. כי גירשה עזרת הממשלה - ולא ניתנה. גם לב.ג. יש הרבה מספורשים  
- איש פרטי, נציג מפא"י, דה"מ. דעתו היא שאין ההסמ' הציונית צריכה  
להתערב בענייני המדינה. אבל כל טרט יש לו רשות הבעת דעה. אין הוא עוסק  
בהתייבשות או כעליה, ואם גם בטאלות מדיניות לא יוכל אצ' להתערב אין לו  
מה לעשות. ב.ג. הבטיחו להכניסו שבוע שבוע בעניינים. הובטח כי שרת ימסור  
לו דו"ח בכל שבוע. זה לא נחקים.

ואשר לקו המדיני? עתיד ישראל תלוי ביחסים עם הערבים ולא עם  
אמריקה. הזמן לא מועיל לשובחנו. הערבים מתגברים אסיה עוזרת להם. סין  
תתחזק, הדור הערבי הצעיר שונא אותנו יותר מהדור הוותיק. הערבים מתחילים  
להבין כי אי אפשר להשמיד אותנו. המערב לא יתן. אבל לא עשינו די להתקשר  
עם הערבים. המרכז של מדיניותנו לא מקרב אותנו לערבים. הצהרות במדיניות  
לא מספיקות. העיקר הוא הכעסה. אנו למעשה רוצים להסתמך על המערב. מבצע  
סיני היה לרעהנו. מעלנו יחד עם המערב. יבוא יוט ויוכלו להחריב אותנו.

העולם חי בבלוקים גדולים: עולם זה יהיה החזק נאצר, עלינו להשתלב במזרח (ביקשתי לפענח מושג ההשתלבות) להכנס למדרציה של עמי ערב על בסיס של שוויון. נופיע במדיניות חוץ כבנלוקס, הפחד של הערב הוא לא חשש שבידינו אלא שאנו גורם זר ונשען על המערב, ולכן יש להוציא הטה"ת מהמלחמה הקרה.

זה לא יעשה כבה אחת, דרושה לכך לפחות שלוש שנים, דרושה ניטרליזציה של האזור, אמברגו של נשק, כשהוא אמר זאת בארץ"ב - אמר עליו אבן לחזור על כך, לא נקבל שום ברית עם המערב, על צרפת אינו רוצה לדבר, במדיניות חדשה גם נשמר יחסינו עם רוסיה, אילו הייתה ישראל תוסכת במדיניות רוסיה - היה יחס יותר טוב, אין חרופים רוצים להרוס את ישראל, אבל חושבים שאנו ברורה מערבית.

רוזן ביקשני לענות.

ציינתי שגולדמן סותר בחלקו השני דבריו בחלקו הראשון, אם חזמן טועל לרעהנו, והדור הצעיר שונא אותנו עוד יותר מחותיקים והערבים מפחזקים, ואסיה עוזרת להם, וגם סין וגם רוסיה, מדוע מכסל נאצר שאיפתו לבעיה אימפריה ערבית, יסכים למדרציה של ארצות ויגיה לנו וגם יסכים לשויוננו? ובמה "ניטרליזציה" תלויה בנו? האם אנו נוציא רוסיה מהמה"ת? נפסיק חככיה? נשתק החנועה הקומוניסטית? ומדוע רוסיה מתנגדת לציוניות זה ארבעים שנה? מדוע מספרים זוועות על התנך ועל מדינת ישראל במטרות "מדעית" רוסית? יש טעם לדבר: רוצים לרכוש העולם אס הערבי - ולהשניא ישראל על יהדות רוסיה.

אין זה גמון כי חזמן טועל לרעהנו, מצבנו לפני עשר שנים היה טוב

מאשר לפני ארבעים, וחיום - מזה של: ני יותר מעמד שנים, מבצע סיני הציל

קיומנו. לשם מה כרח נאצר בריח צבאית עם ירדן וסוריה באוקטובר 1956 והעמיד כל הצבאות תחת פיקודו? מצאנו מקורות להרוס אותנו ברצועת עזה, שסענו הצהרות כאלה מנאצר, מחכים אלעמר, מחומייין מיד אחרי הבריח, מהסורים. אלמלא מבצע סיני איני בטוח שהיינו קיימים היום, וקיומנו יותר חשוב ממתנתו של נהרו אפילו זו של אייזנהאואר. מבצע סיני העלה קרננו בעולם, ולא להימנך. אפילו בעיני הערבים. כפי שסיפר א' איש אוברא שויצרי העובר בלבנון קרער מבצע סיני אמונת הפליטים בדבריו שליוסי ערב.

אין הכרח שנאצר ישחלש על העולם הערבי. התנועה הערבית הלאומית היא טבעית וההמשט ומנצח, אבל לאו דווקא בצורה הנאוצרית - תחת הדיקטטורה שלו ובחזקתו של קנאות מוסלימית. חוגיסיה היא שונה, ולא תסכים שנאצר ישחלש עליה. בן ג'ם מרוקו. איני יודע המצב לאמתו בעיראק. יתכן שנאצר ישחלש כאן, יתכן שליוסי עיואק לא יקבלו מרות נאצר. אבל אין רק ערבים באזור זה. אסטר לקיים ולגייס כוח שאינו נוסל טכל העולם הערבי של עמי המה"ת שיעמדו נגד החמששות נאצרי טרס, חרכיה, ישראל, סורן וחגש. זוהי עדיין לא עוכדה, אבל אטטדות, וחזטן טועל לטובחנו. אם אנו יודעים לנצל הזמן.

ואשר להועעות - כטובן שכליהודי, ולא רק ציוני יכל להביע דעתו, אבל אם הוסת" הציונית אינה מטטלה במדיניות של ישראל אין הנשיא יכל אף הוא לטפל בה, וחיותו בט נשיא ההסת" הציונית וגט נשיא הקונגרס היהודי ויחד עם כל זה בלחי אחראי בטני כל גוף דימוקרטי על טעולתו המוליטית - לא יתכן. ואני מונן לככור לו מטרר רה"מ אם באמה יוכל להביא שלום עם ערבים, וכל זמן שאני רה"מ מוכן להתחייב לא להחערב בעניני ההסת" הציונית, ואל יתערב - בלי ציון מוקדם בהס" הציונית, בעניני המדינה.

2.8.1988

- 116 -

גולדמן חזר על טענותיו, אמר שלא הוא ולא אני יכולים להוכיח את  
השערותינו הטויניות. אמרתי כי אני מניח לו הדיבור האחרון. ולא אמוכח  
על דבריו האחרונים.

שזר שאל איך לגייס חכם היהודי? אמרתי שזה מחייב שיחה מיוחדת,  
ואני מוכן גם לדון על ציוניות מהי - אם נישנה לכך.

- יצחק הודיע לי רנדל רוצה לראותי, קבעתי מביסה לארבע וחצי אח"צ.  
בארבע אפגש עם הרסטכל.

הרדיו טרסט איגרת המחאה הרוסית נגד מדינת ישראל, גם מחאה נגד  
מדינת איטליה שעזרו לאמריקניט לעבור ללבנון.

- גולדמן שאלנו אם אבוא מחר להרצות בהנהלה על המצב המדיני - אמרתי כי  
אני בטוח שאוכל להימנות, ואביז לו מחר.

- בארבע בא חיים. נתקבל מברק משמעין מלונדון כי האנגלים מוכנים למכור  
לנו שתי צוללות בנות 250 טון, במחיר 100,000 £ כל אחת, והשני יעלה  
(א 400 £ לכ"א. טנקום סבור שאין להן טנורקל, ומחירות השיט הוא 6 קשר  
חתם היט. הצוות כשיט איש. תקופת האמנונים כשנה. גם חיים וגם טנקום סבורים  
שאין זו הצוללת המתאימה לנו. היא ייצור של שנת 1939. הגרמנים מייצרים  
עכשיו צוללת הדישה אבל יהיו מוכנות רק כעבור 3-5 שנים. מוכנים לתת לנו  
וכעטרים בחורים כבר מחאמנים בצרפת. נענה לשמעון כי ישמל  
כסנקים, הצוללות לא מתאימות.

- בארבע וחצי בא אצלי רנדל - בעליחות בלתי צפויה ומכוערת. הם מביאים  
גדוד לעקבה, וחיות שיש צורך לשסור על קוי התחבורה הם מבקשים רשות מעבר חדשה.

אמרתי לו כי בקשה זו מחמיהח. רוח"ם היה צריך לחבין שאין לבוא אלינו  
בבקשה כזו - אחרי המחאה הרוסית. הוא ניסה להקסין רצינות המחאה. שאלתי  
מדוע לא עניתם אתם והאמריקנים, כשרוסיה מחתה על כניסתם ללבנון וירדן -  
שאינן זה מענינה של רוסיה. ירדן ולבנון הן מדינות עצמאיות וביקשו לשלוח  
צבא - ומה זה עסקה על רוסיה. לא ענו ככה, אלא הולכות לפגישה בענין זה.  
אנו שחננו נעזבים לנפשנו (הוא שאלו האמנם עזובים לנפשכם?) - אמרתי לו  
אייסלנד אינה עזובה. מאחוריה עומדת נאטו וכוח אמריקה. מאחורינו עומדים  
אויבים מסביב, והנשק הבריטי שנשלח לעיראק, יתכן יופנה עכשיו נגדנו. ואולי  
גם הנשק שהם מביאים עכשיו לירדן, כי סוף סוף יצטרכו לעזוב, והנשק ישאר.  
טען שכמעט לא הביאו כל נשק. אמרתי לו - שעליהם להפסיק כל מעבר בהחלט.  
אמר פיודיע זאת לממשלתו והביע חודתו על העזרה עד עכשיו.

שלחתי את קומיי ללוסון להגיד גם לו להפסיק הסיכוח.

בערב חזרתי לירושלים.

ביקרהי בתשע בערב את הנשיא. סיגר על טניה בורג בענין החזרה הדחיים.

אמרתי שעליהם לפנות לממשלה. אם יפנו נדרוש ערובות לא לחזור על מעשי

החדשים האחרונים.